

OU / Arkiv

Utsending

Oslo 28.5.84

Til Distriktsstyret.

Vedlagt følger innkalling til landsfraksjonsmøte i Afghanistankomiteen.

Innkalling med foreløpig dagsorden er lagt i konvolutter merket med stedet der det er Afghanistankomite hos dere. Da vi ikke kjenner til om det er kamerater som jobber i disse komiteene, må dere sørge for at riktig adressat får dem, eventuelt makulere dem.

Hver mottaker er bedt om å svare oss direkte for å bekrefte om vedkommende kommer og hva det vil koste. Sjøl om møtet først er litt ute på høsten er det uhyre viktig at denne foreløpige innkallinga kommer raskt fram så vi får hurtig svar. Ellers går den videre planlegginga i væsken. Vi skal ha ut enda en utsendelse til de som skal komme.

Til økonomien så har vi stilt hver enkelt spørsmålet hva som kan dekkes lokalt av reiseutgifter. Grunnen er at et slikt møte må være sjølfinansiert. Vi håper DS kan støtte opp her.

Dersom det skulle finnes Afghanistankomiteer på andre plasser enn de dere har fått adresserte konvolutter til, må dere sende oss umiddelbar beskjed intérnt.

Om noen av de stedene som nå får innkalling ikke er igang som komiteer, men mer fungerer som kontakter, må vi få beskjed og det må vurderes meget nøye om de skal innkalles, bl.a. av økonomiske grunner.

Vi takker for hjelpen.

Med kameratslig hilsen
for IU

Rikard

Oslo 25.5.84

INNKALLING TIL LANDSFRAKSJONSMØTE I AFGHANISTANARBEIDET

Som vi har avtalt tidligere innkalles vi med dette til landsfraksjonsmøte for kamerater som jobber med Afghanistan

LØRDAG 8. OG SØNDAG 9. SEPTEMBER 1984

Av økonomiske og praktiske grunner kan langt fra elle kameratene som jobber med Afghanistan møte. Kameratene innafor hver komite får velge en til å dra.

Den siste tida har vært en eksplosjon i opprettelse av nye Afghanistankomiteer over hele landet. Det betyr at et slikt møte innbefatter mange lange og dyre reiser.

Vi har ingen finansiering ut over hva vi samler sammen sjøl. Derfor må alle umiddelbart som svar på dette brevet svare på om de kommer og i hviklen grad de kan finansiere reisen lokalt, eventuelt hvilket tilskudd de må ha fra fellesprøtten.

På bakgrunn av denne første undersøkelsen vil vi foreta en siste vurdering og avgjøre om vi kan holde et landsfraksjonsmøte - eller om vi må gjøre som noen ganger tidligere: å avholde distriktsvise fraksjonsmøter, for å få ned utgiftene.

Men i utgangspunktet tar vi sikte på et landsomfattende møte den helga som står over.

For å gjøre dette mulig er det viktig at alle sjekker billigste reisemåte og alle mulige finansieringsmåter. Bestill biletter så du er i Oslo lørdag mormor og retur til søndag ettermiddag.

Ingen kan være i tvil om at Afghaniatanarbeidet trenger et landsomfattende fraksjonsmøte.

Både situasjonen i Afghaniatan, ikke minst hva vi kan se av utviklingsveier framover og betydninga dette får for vårt arbeid her i Norge - og situasjonen i komiteen i Norge og veien videre her skriker på diskusjon.

Denne innkallinga sendes via DS. Vi gir beskjed om hvilke lokal-komiteer som skal ha den.

Umiddelbart etter at dere har mottatt denne innkallinga må dere sende oss svar om dere kommer og på spørsmålet om finansiering av reise.

Svar JA eller NEI og summen det dreier seg om som dere må ha i tilskudd til reise. Undertegn med det nummeret dere får tildelt nederst på sida.

Send brevet til IU, Boks 211, Sentrum, 0103 Oslo 1.

Om dere har andre ting dere vil ha tatt opp må dere bruke interne kanaler.

Hovedtemaene følger på annet ark. Videre informasjon om møtet, oppmøte, tidspunkter, mer forberedelsesmateriale følger seinere, etter at dere har svart.

Dere har nummer: _____

For IU
R

AD LANDSFRAKSJONSMØTE FOR AFGHANISTAN I SEPTEMBER 1984:

Vi legger opp til to hoveddiskusjoner:

- 1) Om situasjonen i Afghanistan, militært og politisk.
Om situasjonen i motstandsbevegelsen - hva betyr dette for komiteens samarbeidspartnere?

Her tenker vi oss flere innledninger om ulike sider ved situasjonen i Afghanistan hvor vi bruker de "spesialistene" vi har. Som forberedelser er det viktig at hver enkelt går gjennom tilgjengelig materiale. Vi kommer til å sende ut noe nå og noe seinere.

Mer detaljerte spørsmålsstillinger følger seinere.

- 2) Vår strategi for Afghanistanarbeidet framover.
Hva skal vi arbeide for som målsetninger for dette arbeidet over en toårsperiode? en femårsperiode?
Innafor fagbevegelsen? Overfor ungdomsorganisasjonene?
Andre grupper?

Som en viktig del av denne diskusjonen må vi vurdere den aktuelle situasjonen i Afghanistanarbeidet i Norge, med bl.a. mulighetene for framveksten av en ytre-høyrebasert komite (Se vedlagte klipp fra Klassenkampen)

Til mer almenne studier foran dette møtet har vi foreløpig følgende forslag: (Regner med at folk har eller kan skaffe bøkene sjøl).

- Mao: Presentasjon av Kommunisten (Bind 2, side 278 i Oktoberutg.)
- Mao: Den kinesiske revolusjonen er en del av verdensrevolusjonen (Bind 2, side 335 i Oktoberutgaven)
- Stalin: Oktoberrevolusjonens internasjonale karakter
(I Spørsmål i Leninismen, side 174 i Oktoberutg.)

Så langt forberedelsene denne gangen. Om alle svarer raskt kan mer forberedelsesmaterialiell komme raskere. Send brevet med ditt svar i dag!

Med kameratslig hjälpen

for IU

R

Krefter på ytre høyre fløy i norsk politikk forsøker å splitte solidaritetsarbeidet for Afghanistan. For å få til dette må AKP(m-l)s delta-kelse i Afghanistankomiteen kompromitteres. Målet med manøvre-ringene ser ut til å være å etablere en ny komité med Høyre som pol-tisk tyngdepunkt. Men Unge Høyres formann Sveinung Lunde sier at han ikke har noe med dette å gjøre.

Av FINN SJUE

Taktisk brekkstang for å splitte Afghanistankomiteen er uroen rundt komiteen i samband med anmeldelsene mot Pål Hougen og Asbjørn Liland.

Dette kan gi noe av forklaringen på Aftenpostens oppsiktsvekkende utspill mot Afghanistankomiteen nylig – et utspill som mange har etterlyst de politiske motivene for.

Ifølge Klassekampens kilder er de mest aktive krefte-ne i muldvarparbeidet mot Afghanistankomiteen å finne i Libertas-miljø, og på ytre høyrefløy i Norges Konser-vative Studentforening (NKSF). Blant bakmennene skal være Libertas' profesjonelle anti-kommunist Arne Slettebø.

Kjæreng

En av de som arbeider med en ny komite, er Bjørn Kjæreng. Han er tidligere fylkes-formann i Troms Unge Høyre, tidligere landsstyremedlem i Unge Høyre, og for øvrig en av dem som satt i ledelsen av Afghanistankomiteen i Tromsø fra 1980.

Kjæreng var en av Unge Høyre-formann Sveinung Lundes tidligere politiske

motstandere. Lunde ble oppfattet som altfor «lyseblå» av Kjærstad og hans likesinne. Det finnes et nært ideo-logisk og politisk slektskap mellom ultra-høyrekrefter i Unge Høyre og de toneangivende kretsene i både NKSF og i Libertas.

Slettebø

En av de sentrale personene i Libertas og forlaget Elin-gaard, Arne Slettebø, ser også ut til å ha engasjert seg i dette arbeidet. Slettebø spesi-aliserte seg i 70-åra på å motarbeide ml-bevegelsen i Norge, og skrev bl.a. boka «Slik arbeider marxist-leninistene» sammen med Jon Skard. Det er en kjent sak at deres forhold til USAs etter-retningsorganisasjon CIA i alle fall ikke kan karakteri-seres som kjølig.

Alt tyder også på at sen-trale personer i den lands-omfattende konservative studentorganisasjonen (NKSF) deltar aktivt i forsøket på å danne en ny komite. Det er først og fremst her ultra-blå krefter har samlet seg i den grad ikke har klart å få solid fotfeste i Unge Høyre.

En rekke av disse kreftene i Libertas, NKSF og på høy-refløyen i Unge Høyre sto også sentralt i forbindelse med

Afghanistan-høringa i Oslo i mars 1983.

Hva med Høyre?

Et viktig spørsmål er hvor Unge Høyre og Høyre-ledel-sen står i bildet. Blant enkel-te av de som arbeider aktivt for å skape en ny komite, blir Unge Høyreformann Sveinung Lundes navn brukt for å verve nye personer. Det blir også sagt at «store krefter er på gang» i høyre-mil-jøer for å danne en ny komite.

Sveinung Lunde forsikrer derimot overfor Klassekam-pen at han ikke har noe med denne saken å gjøre.

Det som er klart, er at det i kulissene på ytre høyre fløy nå blir skrevet notater om stuasjenen i Afghanistankomiteen og om planene om å skape en ny komite. Enkel-te av disse notatene brukes overfor sentrale Unge Høy-re-ledere og sentrale per-soner i Høyre i et forsøk på å få dem overbevist om behovet for å lage den nye komiteen mens det ennå er mulig.

Aftenposten

Ikke minst Aftenpostens oppslag og behandling av Af-ganistankomiteen i det sis-

te er interessant sett i lys av dette skjulte organisasjons-arbeidet. Etter et stort opp-slak lørdag for to uker siden spekket med insinuasjoner og feilaktige opplysninger om Afghanistankomiteen, har Aftenpostens redak-sjonssekretær Egil Sundar nektet komiteens landsledelse å få spalteplass for å imøtegå de verste påstan-de-ne.

I en pressemelding som ble sendt ut fra komiteens le-delse fredag går det fram at styret finner saken så grov at den nå er meldt til Pres-sens Faglige Utvalg.

At ultra-konservative krefter nå jobber med en ny komite, er hevet over tvil. Det interessante spørsmålet blir: Hvem deltar for øvrig i dette arbeidet? Er sentrale krefter i Høyre, Unge Høyre og eventuelt i andre miljøer med på det skjulte, forbere-dende arbeidet?

8 KLASSEKAMPER Lørdag 14. april 1984 nr. 90

«Ingen renvasket i Hougen-saken»

Arbeidsutvalget i Afghanistankomiteen har nå sendt ut en pressemelding hvor det redegjøres for hovedpunktene i den så-kalte Hougen/Liland-saken. Dette for å imøtegå det man oppfatter som en forhåndspo-sedyre i massemediene, og hvor de to erklares «renvasket».

Hva saken i første rekke dreier seg om, er at komiteens tidligere leder, Pål Hougen, har tatt ut et kontantbeløp på 150 000 kroner, men mangler bilag og gyldige vedtak bak uttakene, het det i pressemeldingen. Dertil kommer nærmere 300 000 kroner for overføringer til Afghani-stan i 1982, hvor det bare finnes kvitteringer for en mindre del

av pengene. Hougen sier nå at han kan dokumentere alt. Intet hadde vært bedre enn om det var tilfelle, men det må understrekkes at det nå er snart to år siden reisen til Afghanistan, be-merker arbeidsutvalget.

Som en series organisasjon måtte det tidligere landstyre-anmelde saken, heter det i mel-dingen, hvor det også understrekkes at årets landsmøte ikke kunne godkjenne regnskapet så lenge saken er under politiefter-forsking.

Vi håper at saken nå kan ef-terforskes skikkelig, slik at midler ikke kan misbrukes. Dette er en forsikring vi må kunne gi alle som støttet det afghanske folk, skriver arbeidsutvalget.

Sovjet satser bevidst på langvarig terrorkrig i Afghanistan

Befolkningens og bjerg-guerillaernes modstandsvilje skal langsomt nedbrydes, skriver svensk major i denne militær-strategiske analyse af krigen i Afghanistan

Af SUNE LINDAHL

Juleften 1979 begyndte Sovjetunionen et landsættende 105. division på Bagramflyvebasen i Afghanistan. Efter to døgn var hovedparten af divisionen landsat. Samtidig begyndte andre sovjetiske divisioner at overskride grænsen ved Termez og Kushka, og i slutningen af januar havde Sovjet 85.000 soldater i landet.

Firte senere sidder de sovjetiske hærsoldater i landet, og Sovjet er øget til en styrke til 105.000 mand, men det er ikke lykkedes at få kontrollen over landet. Landstørsterne behersker stadig afguerillaen. Og man har det været i hele krigen.

Ingen ender det sovjetiske kommunistpartiets politiske uventede med sikkerhed, vorfor Sovjet invaderede Afghanistan. Beslutningen ble truffet af en kreds af politureau-medlemmer med udvalgschef Brejsnev i spidsen. Også hans efterfølger Jurij Andropov, var som chef for KGB med til at tages beslutningen.

I vest har mulige mover til invasionen været diskurser i pressen af sovjetiske og andre politiske ekspertise. Det store spørsmål har været om invasionen skal ske som udtryk for Sovjetdefensivens offensive ambitioner. Uden at hvilken angeseelse der er rigtige, var situationen i Afghanistan i efteråret 1979 blevet holdbar for det sovjetiske regime i Kabul.

Hærens sammenbrud

Den afghanske hær holdt over for et sammenbrud. Udover at holde Afganistan ved sigterne, med politisk støtte og

Kamals kłodsede forsøg på at vise sig offentligt i moskeer og gøre føre den grønne farve i landets flag hjalp ikke meget.

Mit de største fejbedommelser gjaldt den afghanske hæs og guerillaen. Sandsynligvis blev den afghanske hærs kampvne betydeligt overurderet, og dens fremadskridende sammenbrud og almindelige uvilje mod at kæmpe indebar, at den sovjetiske hær tidligt måtte sættes ind på at bekæmpe guerillaen. Til genåbning underurderede man guerillaens styrke og høje moral, og det betød i forbindelse med den afghanske hærs fuldstændige sammenbrud, at det sovjetiske militære engagement blev mere omfattende end beregnet.

Kemiske våben anvendt

Udviklingen efter 1980 tyder på, at man delvis har sikret målsætningen. Man har indskrænket sig til at holde et stramt grep om de største byer, vigtige kommunikationsveje og militære anlæg og har ikke gjort noget seriøst forsøg på at beherske landstrukturerne.

Derimod har man truffet andre forholdsregler, som på

GUERILLAEN - De afghanske modstandsgruppens høje kampmoral har været en ubehagelig overraskelse for den russiske hær, der ofte er blevet ydmaget efter lynangreb fra guerillaen, der straks efter angrebet snekker sig tilbage og søger beskyttelse i bjergene

agenter har forsøgt at infiltrere guerillaens organisationer. Men noget lændrigtigt resultat har dog ikke givet.

Generalne i Kreml

chokere. Den sovjetiske krigsførelse har holdt sig på et relativt lavt niveau, menne høje krigene er der aldrig forekommet kraftsprøver, hvor parternes totale ressourcer er taget i brug. Den daglig krigsindsats har hovedsageligt bestået i mindre episoder og sammenstød ud over de store oprydnings- og ødelæggelsesoperationer.

Et kendtegn ved den sovjetiske krigsførelse har været en række operationer på at holde igennem. Man har indskrænket sig til at holde et stramt grep om de største byer, vigtige kommunikationsveje og militære anlæg og har ikke gjort noget seriøst forsøg på at beherske landstrukturerne.

Resultatet af sådanne store

Ved disse lejligheder er angræbshelikoptere også blevet anvendt til at give direkteild-støtte.

Ændret takтик

Anvendelsen af kampvogne er også blevet ændret hen ad vejen. Allerede tidligt viste det sig, at store kampvognsmæssigheder var vanskeligt at operere med i det ofte bjergprægede og uvejsoomme terræn. Vognene har svært ved at manøvre uden for vejene, og derfor kan en kampvognsmeds store ildkraft ikke udnyttes fuldt ud. De tunge kampvogne sættes nu ind i ringere udstrækning, f.eks. til støtte for panser-artilleriopere.

Men det er mange tegn på, at de

DEN RØDE HÆR - De store enheder af kampvogne har vist sig at være sa godt som unanvendelige i Afghanistan's ofte bjergprægede og uvejsoomme terræn. Derfor satser Sovjetunionen nu i stigende grad på angrebs-helikoptere, som er blevet guerillaens værste modstander

været i mindretal, men det er den gruppe, som er mest loyal over for regimet. Den anden gruppe tilhører Khalk-fraktionen, som ligger i indbyrdes strid med 'parchamisterne', og som har været genstand for store udrenninger. Den tredje officersgruppe består af partilose, som er desillusionerede og skuffede over at skulle føre krig mod landets egen befolkning. De er også forbiret over, at parchamisterne forgemmes hurtigere end andre. Sovjet forsøger at højne lojalitet inden for officerskorps ved at øge antallet af officerer, som uddannes i Sovjet.

Der er mange tegn på, at de af officerskorpset samarbejder med guerillaen. Det sker aktivt ved at videregive informationer og passivt ved stilte overenskomster mellem guerillachefere og lavere officerer i den afghanske hær om ikke at angribe hinanden.

Et eksempel på det samarbejde, som har fundet sted, er, at den svenske fotograf, Ove Wennerholm, i 1982 udskiftet som afghansk soldat kunne komme rundt i Kabul i en jeep med en afghansk officer ved rattet i flere timer. Wennerholm havde fulgt en guerillagruppe til den nordlige udkant af byen, hvor den afghanske hær havde en post. Chefen for guerillagruppen havde et nært samarbejde med den officer, der var øverstkommanderende på posten, og gennem ham fik Wennerholm adgang til kvarteret i Kabul.

Guerillaens takтик og det vanskelige terræn har understreget behovet for, at officerer på lavere niveau tager egne initiativer og håndler selvstændigt. Det er noget, som har været et eksempel. Andre svagheder, som guerillaen har, er mangelen på et udbygget basysesystem i et naboland, samt en forenet politisk ledelse med et program for fremtiden.

Selv om guerillaens mangel på ledelse og organisation er en

burde krigsforsøren i stedet rettes mod en bestemt funktion i den sovjetiske hær. Hvis man koncentrerer sig om udelukkende at slå til mod f.eks. kørerør med brandstofsvinsninger, ville forsvningsproblemerne for Den Røde Hær (og luftvåbenet) blive meget store.

Fotografen Ove Wennerholm, som fandt gang i 1982 i en afghansk guerilla i landet, har fulgt guerillaen i Afghanistan, oplyser, at ledelsen af grupper på en snes mand fungerer tilfredsstillende, men derimod ledelsen af store enheder fungerer dårligt. Det er naturligvis undtagelser, som guerillalederen Massouds tropper i Pansher-dalen, men det er snarere undtagelsen, der bekræfter reglen.

Interne stridigheder

Manglerne har naturligvis mange årsager, men uenighed mellem rivaliserende grupper og en kulturel ary, hvor den hierarkiske organisation som er nødvendig ved militære operationer, ikke har været et element, er et eksempel. Andre svagheder, som guerillaen har, er mangelen på et udbygget basysesystem i et naboland, samt en forenet politisk ledelse med et program for fremtiden.

Selv om guerillaens mangel

Tidsskriftet *Literaturnaya Gazeta* har anvendt udtrykket *basmatchi* om guerillaen i Afghanistan. Basmatchi var navnet på den modstandsbevægelse, som bekæmpede den unge sovjetrepublik i Turkestan i 1920erne, og dengang tog det ti år, før guerillaen var besejret. Ordvalget kan tyde på, at man vil forberede folk på en lang krig, men samtidig sige, at kommunismen vil sejre til sidst i Afghanistan ligesom i Turkestan.

I dagens situation er der intet, der tyder på, at guerillaen inden for en overskuelig fremtid vil komme til at udgøre en egentlig trussel mod den sovjetiske tilstedeværelse i landet. Guerillaens muligheder for at få adgang til kvalificerede væben vil også i fremtiden være begrænset. Det har først og fremmest politiske årsager, som Pakistan i øjeblikket spiller hovedrollen i.

En ubegrebet tilstrømming af væben til guerillaen via Pakistan og baser der ville med stor sandsynlighed føre til kraftige modforholdsregler fra Sovjets side, ligesom fra undergravnende virksomhed inde i Pakistan til en direkte invasion af grænseområdet. Pakistan har derfor valgt at føre en forsigtig politik og tillader kun, at en begrænset mængde af ikke-avancerede væben passerer dets territorium.

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2016

SÅVÆR FOR ET MÅNEDSÅR. UDSIGTERNE TIL AT INVADE AFGHANISTAN VED MÅNEDEN MED PÅLØPENDE AFGHANISTAN VAR MÅGET SMAA. LEDERNE I KOMMUNISTISKE PARTIET BEGUDTE DERTOF AT KOMMERE EN MILITÆR INVASION. DETTA TALEDE FORT, AT MOSKVA IKKE HADDE VENTET, AT DEN SOVIETISKE HADT DIREKT SKULLE HAVE NOGET ÅRE MED KRIGEN MOD GUERRILLAEN I STEDET FRA KULISSEN SKJUNGERE SOM EN «GARANT» I KOMMUNISTISKE PARTIET. NÅRDE SOVIETISKE ENHEDER KONTRERADE BYERNA, KUNNE DEN SÅNGE HÅR FRÆSSE TIL AT GI FICKE LANDSTRØREN.

Den sovjetiske præs udsgav i de første år or at det var den afghanske hær, der stod for guerrillablaaelsen, og at de sovjetiske enheder udslukkende støttede en med udskænkel og andenroderlig hjælp, taler fort, at det var den oprindelige hensigt.

En invasion gav også mulighed for at afsætte Amin. Denne kampagne mod Afganistan havde dog ikke opnået det, det havde været et styret. Ved at skifte ud på hærposten havde russerne samtidigvis, at regnighed vilde få øget folkelig opbakning.

Den højste forhåbsregel, man tog, var at brygge over til den sovjetiske side, som havde hjulpet fra KGB, og de efter besatte man nægterpostene i Kabul. Babrak Karim, om var i eksil i Sovjet, blev sket til landet og indsatt som nyførgerchef.

Hæren operation blev gen nemfert hurtigt og effektivt, og bl.a. den præcision som luftrandsætningsdivisionen blev landsat på, impregnerede mange vestlige hjerter.

De divisioner, som var gået over landsgrensen, blev grupperet i afstand af større byer og vigtige militære anlæg, efterhånden som de nåede frem.

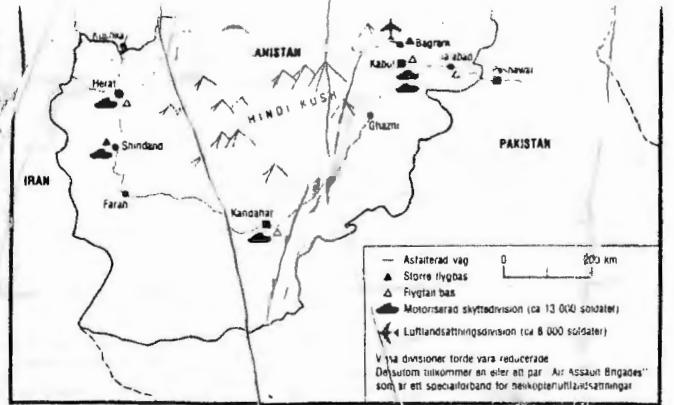
Det næste skridt, at øke den folkelige opbakning og genopbygge den afghanske hær, vi ste sig at være svære.

Sovjets fejtagelser

Afghanistan har egentlig altid været en moderne styrketat. Det er snarere en løs sammenlutting af befolkningssgrupper, stammer og klæder, som har passet sig selv og som bestandigt har bekæmpet hinanden.

Religionen har længe spillet en afgørende rolle, og regeringen i Kabul har egentlig aldrig haft nogen større indflydelse uden for de større byer. At indføre en sovjetisk kommunistisme med dens centrale styring og ateistiske tankegang i et land som Afghanistan, forekommer nærmest uforligt.

Desuden havde det nye styre et dærligt udgangspunkt, på grund af de upopulære reformer, som Amin havde forsøgt at gennemføre. Han havde giftet socialismen et dærligt ry.

SOVIJETS KONTROL OVER AFGHANISTAN - Kartet viser hvor og hvordan Sovjetunionens besættelsesstyrker er placeret i Afghanistan. Vigtigst er luftfartsstyrningsdivisionen nord for hovedstaden Kabul. Flyvebaserne ved grænsen til Irak og Pakistan og hæmpunktionerne langs den asfalterede vej fra den sovjetiske grænse til Termez over Kabul til byen Kuska i øst besatte lands nordvestlige hørne. Oplysningerne er baseret på International Defense Review nr. 11. 1982.
(Tegning: Rudi Cornelius)

længere sigt kan gøre livet sværere for guerrillaen. I visse fællesomme områder, som f.eks. Logar-dalen og Pansher-dalen, har man benyttet sig af den brændte jords taktilitet for at ødelægge befolkningen - og dermed også guerrillaens overlevelsesmuligheder. Man har bl.a. bombet huse og landsbyer, slivlet kvæg og ødelagt afgrøder.

I de østlige grænseområder, ved Pakistan, hvor guerillaens østlige frontlinjer går, har man gjort en stor indsats for at forhindre, at guerillaens stræpper af våben og nedlagt områder frem. Ud over angre på mod fly, og hæren, har man minet store områder med anti-personelminer. I øvrigt, hvor guerillaen har valgt sig stærk, har man gennemført store oprydnings- og ødelæggelsesoperationer for at fremprovokere afgrøderne.

Følgende er et eksempel:

De sovjetiske enheder har forhåndens forsøgt at tilpasse taktikken til guerillaens kampmønstre, terrænet og andre lokale forhold. Den vigtigste ændring gælder udnyttelsen af helikoptere, både antallet af helikoptere og de opgaver, de er blevet brugt til er øget væsentligt. Tyske kilder ansår, at der er over 2000 afghanskesshelikoptere i Afghanistan. Desuden anvendes helikoptere til transport af tropper og forplejning, til rekognoscering, ildstøtte, til at ekskorte kolonner af militærkøretøjer, og til at lette ledelse ved koordinering ved store støtteroperationer. Angræbshelikopter: Mi-24 har vist sig meget effektiv i guerilabekæmpelsen. Kombinationen af stor bølge/gelsfærd og iddkraft, samt lens beskyttelse mod illa fra geværet af lav kaliber har hurtigt gjort den til guehillens værste modstander.

Antallet af elikopterluftlandsætninger er øget anseelig i løbet af det sidste år. Med dette formål for øje er specialtrænede enheder blevet stationeret i Afghanistan. Bevægelsesfriheden udnyttes til hurtige og overraskende angreb i umiddelbar nærhed af guerillaens stillinger i den hensigt at få et usigende slag i stand.

Den røde hær udnygget

Russerne havnede ofte i situationer, hvor store panserhæder blev standset af nogen få snijgætter, som blokerede vejen i et pas i bjergene X utrenkomeligt terræn.

Det er delvist for, at offiserer på lavere niveau har ikke en klar ledelse, men den officer, der var øverstkommanderende på posten, og gennem ham fik Weorholm tilladelse til at komme ind i Kabul.

Guerrillaen

Guerillaen er delt op i et stort antal meget selvstændige grupper, som ofte er udgået fra forskellige klaner, stammer eller landsbyer. Guerillasoldaters antal til efterløbelse: vis grad af decentralisering at ledelsen er en umiskundelig for operatører i bjergterræn. Her må officererne opvise stor evne til at tage et initiativ.

Allerede tidlig blev også en del af personellen udskiftet, bl.a. mindeskedes andel af assister i kampenhederne. Længe er antallet af potentielle soldater, men den nuværende væbnede ammunition og træning som er til rådighed. Selv om styrken talmessigt er på højde med russerne, er det ikke det, der er det væsentlige.

Forandringer, der er sket, tyder på at man - træder dels styrke og øget moderne udrustning i verden, mens guerillaen for en stor dels vedkommende stadig benytter sig af våben fra første verdenskrig.

I bedste fald har halvdelen af guerillasoldaterne moderne håndvåben, normalt Kalashnikov, mens den anden halvdel har geværer af ældre model af typen Lee-Enfield. Forsyningen med våben mod panser er dårlig, og hver større gruppe (20-30 mand) råder over et påsørhende våben, sådannvisvis RPG-7. Artilleri er der næsten intet af, og beholdningen af ammunition til de få granatkastere, som guerillaen disponerer over, er meget begrænset. Som luftværn er der et antal luftværnsmaskingeværer, først og fremmest 12,7 mm DShKM og et meget lille antal luftværnsraketter af typen SA-7. Det ser heller ikke ud til, at guerillasoldaterne kan benytte sig af mere avancerede våben med nogen større effekt.

Andre midler, som f.eks. at forsøge at udslute guerillaen ved at anvende den brændte jords taktilitet, og afskære forsyningsslinjerne fra Pakistan, står ikke til, men skal blot betragtes som et supplement.

Det er meget sandsynligt, at det er politikere, der lægger ambitionerne for den sovjetiske hær i Afghanistan, og at denne ikke udnyttes i fuldt mal. Det er dog vigtigt at bemærke, at der ikke er nogen større kampmodstand i Afghanistan.

Den afghanske hær

En forudsætning for, at et kommunistisk regime i dag skal kunne overleve ved magten i Afghanistan under direkte sovjetisk støtte, er, at det har en hær, som både er stærk og pålidelig. Denne forudsætning er langtfra opfyldt.

Fra at have bestået af omkring 100.000 soldater i 1978 er hæren nu nedt. ca. 30.000. Mange af dem dør ikke til menet som soldater på grund af deres lave kampinital. De bestandige deserteringer har svunget myndighederne til at mangle opopulære tvangsforsamlingsregler.

Guerillaens største svaghed er, at man savner en ledelsesorganisation, som kan samordne taktikken under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det er delvist for, at offiserer på lavere niveau har ikke en klar ledelse, men den officer, der var øverstkommanderende på posten, og gennem ham fik Weorholm tilladelse til at komme ind i Kabul.

Militær optrapning

Men for at gøre det, må den sovjetiske militære ledelse genemtage mange flere og meget større efterstøgnings- og ødelæggelsesoperationer i området efter området. Den ville kræve et stort tal af potentielle soldater, men den nuværende væbnede ammunition og træning som er til rådighed. Selv om styrken talmesigt er på højde med russerne, er det ikke det, der er det væsentlige.

Guerillaens modstandere har den i mange henseender bedste og mest moderne udrustning i verden, mens guerillaen for en stor dels vedkommende stadig benytter sig af våben fra første verdenskrig.

I bedste fald har halvdelen af guerillasoldaterne moderne håndvåben, normalt Kalashnikov, mens den anden halvdel har geværer af ældre model af typen Lee-Enfield.

Forsyningen med våben mod panser er dårlig, og hver større gruppe (20-30 mand) råder over et påsørhende våben, sådannvisvis RPG-7. Artilleri er der næsten intet af, og beholdningen af ammunition til de få granatkastere, som guerillaen disponerer over, er meget begrænset. Som luftværn er der et antal luftværnsmaskingeværer, først og fremmest 12,7 mm DShKM.

André midler, som f.eks. at forsøge at udslute guerillaen ved at anvende den brændte jords taktilitet, og afskære forsyningsslinjerne fra Pakistan, står ikke til, men skal blot betragtes som et supplement.

Det er dog vigtigt at bemærke, at der ikke er nogen større kampmodstand i Afghanistan. Det er dog vigtigt at bemærke, at der ikke er nogen større kampmodstand i Afghanistan.

Lynangreb

Guerillaens taktil består hovedsagelig af de klassiske lynangreb mod konvojer på vejen og mod militære poster. I løbet af de sidste år har guerillaens delvis ændret taktil på grund af de sovjetiske enheders øgede mobilitet (helikopterluftlandsætning og iddkraft (angrebshelikopter). Man er gået over fra at operere i store, særbarde og ofte dærligt organiserede enheder til at optræde i mindre grupper, og det har mindsket risikoen for at blive genstand for sovjetiske modstandsaktioner.

Fra at have bestået af omkring 100.000 soldater i 1978 er hæren nu nedt. ca. 30.000. Mange af dem dør ikke til menet som soldater på grund af deres lave kampinital. De bestandige deserteringer har svunget myndighederne til at mangle opopulære tvangsforsamlingsregler.

Guerillaens største svaghed er, at man savner en ledelsesorganisation, som kan samordne taktikken under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det er delvist for, at offiserer på lavere niveau har ikke en klar ledelse, men den officer, der var øverstkommanderende på posten, og gennem ham fik Weorholm tilladelse til at komme ind i Kabul.

USA forholder sig passivt

Også USA har begrenset sin materielle støtte til guerillaen. Det er muligt, at man allerede har accepteret, at Afghanistan indgår i Sovjetes interesser, og at USA ved et mådeholdt engagement i Afghanistan forventer en tilsvarende tilbageholden fra Moskva i Mellomamerika og Mellemosten.

Således har guerillaen fået adgang til avancerede våben, er det dog ikke tilstrækkeligt til at fremvække et afgørelse. Det virkelige problem er manglen på ledelse og organisation.

Forudsætningen for, at de politiske ledere i Peshawar skal kunne enes, er små, fordi de personlige modsætninger virker uovervindelige. Desuden er deres indflydelse ikke i landet begrænset.

Ide i Afghanistan er det muligt, at der på længere sigt kan fremstå militære ledere, som kan forene tolket i det sovjetiske kontrollerede område, i hvilket fald i visse områder. Det vil dog tage lang tid. Trods problemerne tyder det på, at guerillaen hådkan og er på pugt til at fortsætte krigen, men skal ikke overgå til et stort antal af politikere, der lægger ambitionerne for den sovjetiske hær i Afghanistan.

Omkringstillingen og risikoen vil formentlig få Sovjet til at afstå fra en større optrapning af krigen. Omkringstillingen og risikoen vil formentlig få Sovjet til at afstå fra en større optrapning af krigen. Omkringstillingen og risikoen vil formentlig få Sovjet til at afstå fra en større optrapning af krigen.

Udmattelseskrig

Den mulighed, som står tilbage, er at bevare det nuværende dædvande og gennem en udmattelseskrig med stort set uændret indsats forsøge på længere sigt at knuse guerillaen og befolkningen modstandsvilje.

Sovjet har delvis betalt omkostning i form af omverdensens fordomme og sanktioner, og tiden arbejder på Sovjet side. Krigen i Afghanistan svinder mere og mere ind i ubemærketheden og bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Krigen i Afghanistan er nuværende en del af Sovjetunionens strategi for at holde vesten under kontrol.

USA forholder sig passivt

Også USA har begrenset sin materielle støtte til guerillaen. Det er muligt, at man allerede har accepteret, at Afghanistan indgår i Sovjetes interesser, og at USA ved et mådeholdt engagement i Afghanistan forventer en tilsvarende tilbageholden fra Moskva i Mellomamerika og Mellemosten.

Således har guerillaen fået adgang til avancerede våben, er det dog ikke tilstrækkeligt til at fremvække et afgørelse. Det virkelige problem er manglen på ledelse og organisation.

Forudsætningen for, at de politiske ledere i Peshawar skal kunne enes, er små, fordi de personlige modsætninger virker uovervindelige. Desuden er deres indflydelse ikke i landet begrænset.

Ide i Afghanistan er det muligt, at der på længere sigt kan fremstå militære ledere, som kan forene tolket i det sovjetiske kontrollerede område, i hvilket fald i visse områder. Det vil dog tage lang tid. Trods problemerne tyder det på, at guerillaen hådkan og er på pugt til at fortsætte krigen, men skal ikke overgå til et stort antal af politikere, der lægger ambitionerne for den sovjetiske hær i Afghanistan.

Omkringstillingen og risikoen vil formentlig få Sovjet til at afstå fra en større optrapning af krigen.

Udmattelseskrig

Den mulighed, som står tilbage, er at bevare det nuværende dædvande og gennem en udmattelseskrig med stort set uændret indsats forsøge på længere sigt at knuse guerillaen og befolkningen modstandsvilje.

Sovjet har delvis betalt omkostning i form af omverdensens fordomme og sanktioner, og tiden arbejder på Sovjet side. Krigen i Afghanistan svinder mere og mere ind i ubemærketheden og bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for andre kontrahenter i verden.

Det nuværende tabstal ligger sandsynligvis under en overordnet strategi. Eftersom man ikke har tilstrækkeligt mange panserbrydende våben til at kunne slå til mod en panserhær, bliver glemt til fordel for